

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Пазарджик, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Х.В.
като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно наказателно дело № 20215220201922 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ИЛ. ИЛ. ИЛ. ЕГН:***** като управител на ЕСКАРГО - БГ - СНЕЙЛС ЕООД ,ЕИК 200909495 ,със седалище и адрес на управление: гр. С.З., чрез пълномощника адв.Д.С. против Електронен фиш за налагане на имуществена санкция Серия Г, № 0019817, издаден от ОДМВР- Пазарджик, с което е наложена на дружеството имуществена санкция в размер на 2000 лева.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на НП и се настоява на отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез писмено становище на пълномощника поддържа жалбата и искането си за отмяна на ЕФ . Претендира разноски.

Въззиваемата страна, чрез писмено становище на процесуален представител (л. 56-57) настоява да се потвърди фиша и да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и прецени събраните

по делото гласни и писмени доказателства, Съдът установи:

На 01.09.19 г., в 10.20 часа, с АТСС TWIN CAM №SD2D0027 било заснето на АМ Тракия, км. 68 движение с посока София на МПС с ДКН ****, за което не е имало към момента на това движение сключен договор за задължителна застраховка гражданска отговорност (ЗЗГО).

Установен бил собственикът на автомобила в лицето на дружеството – жалбоподател (л. 42, гърба, СРМПС).

С издадения ЕФ за извършеното нарушение на член 483 , алинея 1 , точка 1 от КЗ, във връзка с член чл.638 ал.4 КЗ вр. Ал.1т.2 вр. Чл. 461, т.1 КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000.00 лева

ЕФ не е процесуална неизправен, тъй като има пълно съответствие между описателната и санкционна част, като описателната съдържа достатъчно и ясни обстоятелства по извършване на нарушението. *При описанието му се сочи, че има движение , чиято посока е отразена – тоест несъмнено е дори при липсата на отразено „управление“, че се касае именно за такова, което по отношение на автомобил, собственост на юридическо лице, без сключен договор за ЗЗГО е нарушение именно по посочените в ЕФ квалификационни текстове .*

Фишът е издаден при установено управление на процесното МПС , за което няма спор и е установена липсата на посочения застрахователен договор. Не могат да се споделят възприети в някои съдебни решения съображения, че както управлението, така и липсата на договор следва да бъдат установени към един и към момент – при заснемането с АТСС, респ. и именно от това средство. Редакцията на нормата на чл. 638, ал.4 от КЗ предвижда, че „ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност. Тоест, съвсем ясно е предвидено, че установяването с техническо средство или система е по отношение на управлението , а проверката относно наличието на договор може и да не бъде извършена с такова.

Както става ясно от приложената към ЕФ справка – л. 22-23 на компютърната програма, свързана със АТСС (който съдържа информация за локация, снимка и номер на процесното МПС) , системата е работила по

заложен „приоритет „ – „застраховка“, за която е маркиран удивителен знак. Тоест тази проверка е била към момента. Дали обаче тя е извършвана само тогава или само след това или и в двамата случая е напълно без значение, тъй като изискването за издаването на процесния фиш на основание чл. 638, ал.4 от КЗ е *само управлението да е установено с АТСС*.

Неговото издаване в процесния случай е на посоченото законово основание. С Тълкувателно решение 1/14г. ВАС призна възможността за поставяне на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, като изрично указва необходимостта да се извършва по *„определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания* (арг. чл. 32, ал. 2 от Конституцията).. Процесният ЕФ е издаден на основание чл. 647, ал.3 от КЗ за нарушение по чл. 638, ал.3 от КЗ , като и двете норми в своето изр. първо предвиждат състав на едно и също нарушение: *„ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата“*. Така е въведен напълно самостоятелен и независим от въведените с ал. 1 и ал.3 на чл. 638 състави на нарушения (съответно за собственик и водач) , **като препратката в ал.4 на чл. 638 към чл. 638, ал.1 от КЗ е само досежно наказанието (в случая - ... се налага имуществена санкция по т.2 на ал. 1).** Законодателното решение е *разграничението на чл. 638, ал.1 и на чл. 638, ал.3 КЗ* , доколкото в двата случая се понася отговорност от собственика за неизпълнение на задължението на сключване на договор за ЗЗГО за притежаван автомобил да е относно *предвидения различен ред за реализиране на отговорността*. В чл. 647, ал.1 и 2 от КЗ е предвиден общия ред за търсене на административно-наказателна отговорност - издаване на АУАН и НП при установени нарушение по чл. 638 , ал.1 и ал.3.

За нарушението обаче по ал. 4 на чл. 638 редът е различен. Той е регламентиран с чл. 647 , ал.4 КЗ- издаване на ЕФ на основание *въведеното с нея изискване* - да е установено *управление* (за разлика от ал.1, където е достатъчно само притежаването на МПС без договор за ЗЗГО) по специален начин – със АТСС на МПС, за което не е сключен задължителен договор за

ЗЗГО. Чл. 638, ал.1 от КЗ предвижда отговорност чрез съставяне на АУАН и издаване НП за собственика. Отговорността на собственика по ал.1 на чл. 638 е абсолютна (без значение дали МПС е било управлявано или не) , а по ал.3 - само по отношение на лице, което е водач (МПС се управлява) – и по същия ред. Нормата на чл. 638, ал.4 предвижда *ясно и категорично* отговорност за *собственика* (виж изр. II) , но при *установено по посочения специален начин* (чрез АТСС) *управление на МПС*. Това не е недомислие в закона, а обмислено и целенасочено решение. Съставите по чл. 638, ал.1 и ал.3 КЗ освен, че I. се осъществяват от субекти, притежаващи различни качества : по ал. 1- собственика (чл. 438, ал.1 т.1) , а по ал. 3 - водачът – несобственик , имат и II.различни изпълнители деяния: 1. По ал. 1– несклучване на договор за ЗЗГО на притежаван автомобил , а по 2. ал.3- управление на МПС, за което не е сключен договор за ЗЗГО. В първия случая се санкционира неправомерно действие, а във втория - неправомерно бездействие. Затова, ако се управлява МПС, за което не е сключен този застрахователен договор , отговорност може да се търси от водача по чл. 638, ал.3 от КЗ, а собственикът ще отговаря по ал.1 – за неизпълнение на задължението си сключване на договора, а ако той управлява МПС – по ал.1 ; защото субект на нарушението по ал. 3 на чл. 638 е водач и несобственик. Тоест – *отговорността на собственика по ал.1 на чл. 638 КЗ е абсолютна и във всички случаи*, дори при неуправление на автомобила, достатъчно е да притежава правото на собственост върху него и да не е сключил застрахователния договор. Редът за реализиране на отговорността е чрез съставяне на АУАН и НП.

Собственикът ще носи отговорност и когато се *управлява* от друго лице собственото му МПС, но това управление следва да е установено с АТСС – чл. 647, ал.3 и чл. 638, ал.4 от КЗ.

Тези норми (втората санкционна) въвеждат самостоятелен (спрямо коментираните горе два) състав на нарушение, като отговорността е за собственика за несклучване на договор по отношение на собствено МПС, за което е установено управление на посочената дата. *Неправилно се възприема* от някои съдилища, че щом се касае *управление на МПС* отговорност следва да носи само водача и е във вр. с ал.3. Първо – както се посочи вече *препращането от чл. 638, ал.4 към ал.1 е само досежно размера на предвидената имуществена санкция*, тоест досежно наказанието, но **не** и

досежно основанието за реализиране на отговорността – тоест самото нарушение.

Съвсем ясно и недвусмислено е било решението на законодателя да въведе този самостоятелен състав, за който той е препратил само към **реда и условията** на чл. 189 , ал.4 от ЗДвП, **но не и към основанията за издаване на ЕФ**. И мотив, че волята е именно такава, са изричните решения да се санкционира на това основание само собственика (чиято отговорност е абсолютна) и в тази връзка да не се прилага ал. 5 на чл. 189 -деклариране на обстоятелството кое лице е управлявало МПС, *за да понесе то отговорността за управление със скорост над позволената (нарушението е различно и негов субект може да е само водач, освен в хипотезата по чл. 188)*

И тъй като чл. 647, ал.3 от КЗ, препраща (само !) към **реда и условията** на ЗДвП (но не и основанията) за издаване на ЕФ, а в случая ползваната АТСС е **мобилна** (**виж становището в съпровождащото писмо на л. 2**), поради което следва неизменна **проверка и дали са спазени нормативните изисквания при ползването ѝ**.

В процесния случай движението е заснето от мобилна система за контрол на скоростта на МПС; дефиниция по §6 ЗДЗДвП - т. 65. Същата е функционирала напълно независимо от оператор.

Условията и реда за използването ѝ, както и на всички автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата са уредени с *НАРЕДБА № 8121з-532 от 12.05.2015 г.* за на (в сила от 16.01.2018 г.). Още с първата ѝ норма е възприето, че тя регламентира *„използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата“*, тоест приложима е за всякакъв вид контрол на правилата за движение –за скорост , за ЗЗГО и др. В систематиката ѝ следва чл. 10, който също е относим към ползването на АТСС при всички видове контрол на правила, според който *„За всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението“*. Систематичното тълкуване на цитираните норми води до извод, различен от възприетия от административния орган в писмо вх.№ 2243/01.02.22, че при ползване на АТСС от процесния вид не се съставя протокол, когато с него е управляван контрол за ЗЗГО, а не за скорост.

Всъщност, основание за приемане на тази Наредба бе именно посоченото по-горе **Тълкувателно решение 1/14г. ВАС**, което изрично указва необходимостта ползването на АТСС да се извършва по „определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания“. Те бяха въведени именно с Наредбата. А тя установява с чл. 10, ал.1 задължението при всяко ползване да се съставя протокол, независимо от вида на упражнявания контрол.

Действително Наредбата разграничава условията за ползване при един вид контрол, но той е за скорост и касае хипотезата на чл. 11, ал.2 от Наредбата – когато се осъществява контрол **за скорост** (последното става ясно в систематиката, от ал. 1) с мобилно АТСС *по време на движение*, не се издава ЕФ , като нарушителите се спират на място и се издава АУАН.

Тоест, става ясно, че законодателят е предвидил различни хипотези в зависимост от вида на упражнявания контрол.

Наредбата не въвежда различие в зависимост от вида на контрола по отношение изискването за съставяне на протокол при ползване на АТСС. Такъв следва да се съставя , както се цитира горе, при всяко ползване на АТСС . И доколкото съществуването му легитимира ползването на системата, тъй като е част от неизменната процедура, регламентирана с Наредбата, липсата на протокол я нарушава съществено – не е удостоверено надлежното ползване на АТСС, в който смисъл то е нелегитимно.

Това предопределя невъзможността да бъдат зачетени резултати от дейността на АТСС в процесния случай, независимо от факта, че е ползвана камо камерата като елемент на системата – тъй като в резултат на това е издаден атакувания ЕФ.

В горния смисъл решение на Административен съд Пазарджик 631/21

Същият подлежи на отмяна, а това решение влече основателност на претенцията за разноски от жалбоподателя (л. 53-54) , който обаче следва да бъдат редуцирани, с оглед възражението за прекомерност (виж становище на ОД МВР Пазарджик) и да бъдат определени в минималния размер по Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения – 300 лева , предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото , обема на доказателствения материал. .

Предвид горното и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на имуществена санкция Серия Г, № 0019817, издаден от ОДМВР- Пазарджик, с което е наложена на ЕСКАРГО - БГ - СНЕЙЛС ЕООД ,ЕИК 200909495 ,със седалище и адрес на управление: гр. Стара Загора, ул. Цар ИВАН АСЕН II №129; представлявана от ИЛ. ИЛ. ИЛ. ЕГН:***** имуществена санкция в размер на 2000 лева.

ОСЪЖДА ОДМВР- Пазарджик да заплати на „СКАРГО - БГ - СНЕЙЛС ЕООД“, ЕИК 200909495 сума в размер на 400 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Пазарджишкия административен съд.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____